

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

6. oktober 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-660/20	<p>Lufthansa CityLine</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Behandler en national lovgivning deltidsansatte på en mindre gunstig måde end sammenlignelige fuldtidsansatte som omhandlet i § 4, stk. 1, i rammeaftalen om deltidsarbejde, som er indeholdt i bilaget til direktiv 97/81/EF, når den tillader, at retten til et supplerende vederlag for deltids- og fuldtidsansatte på ensartet vis afhænger af, at der sker en overskridelse af det samme antal arbejdstimer, og dermed giver mulighed for, at der tages udgangspunkt i det samlede vederlag og ikke i lønelementet i det supplerende vederlag?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en national lovgivning, som giver mulighed for at lade retten til et supplerende vederlag være afhængig af, at deltids- og fuldtidsansatte på ensartet vis har overskredet det samme antal arbejdstimer, i overensstemmelse med § 4, stk. 1, og med princippet om pro rata temporis i § 4, stk. 2, i rammeaftalen om deltidsarbejde, som er indeholdt i bilaget til direktiv 97/81/EF, når formålet med det supplerende vederlag er at kompensere for en særlig arbejdsbyrde?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.10.23
C-591/22	<p>L</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Hvornår er der tale om et ekstraordinært tilfælde som omhandlet i punkt 2.2.2.2., litra c), i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 200/2010 af 10. marts 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EU-mål for mindskelse af forekomsten af salmonellaserotyper i voksne avlsflokke af Gallus gallus (forordning nr. 200/2010), hvor den kompetente myn-</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Fødevarerministeriet Fødevarestyrelsen	Dom	19.10.23

	<p>dighed har grund til at betvivle et positivt resultat af en rutineprøveudtagning for salmonella på initiativ af fødevarevirksomhedslederen, således at den kompetente myndighed kan beslutte at gentage testen?</p> <p>2. Er følgende faktorer relevante ved afgørelsen af, om der er tale om et ekstraordinært tilfælde som omhandlet i punkt 2.2.2.2., litra c), i bilaget til forordning nr. 200/2010:</p> <p>i) (flere) negative testresultater for den pågældende Salmonellatype ved opfølgende prøveudtagninger på initiativ af fødevarevirksomhedslederen;</p> <p>ii) den omstændighed, at kun en af to udtagninger pr. fjerkræhus har givet et positivt resultat for salmonella;</p> <p>iii) vaccinationstatus for den pågældende salmonellatype i den (undersøgte) flok i forhold til flokkens alder;</p> <p>iv) antal fjerkræhuse med et positivt resultat for salmonella i forhold til hyppigheden af de udtagninger, der gælder for den pågældende Salmonellatype;</p> <p>v) bedriftens historie med hensyn til forekomst af den forefundne (zoonotiske) Salmonella-type?</p> <p>3. Såfremt spørgsmål 2, nr. i), besvares bekræftende: hvor lang tid kan der indrømmes en fødevarevirksomhedsleder til at (lade) foretage opfølgende udtagninger og indsende resultaterne heraf, før den kompetente myndighed begynder at træffe irreversible opfølgingsforanstaltninger efter smitteerklæringen?</p>			
C-601/22	<p>WWF Österreich e.a</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er artikel 12, sammenholdt med bilag IV, i direktiv 92/43/EØF som ændret senest ved direktiv 2013/17/EU, hvorefter ulven er omfattet af den strenge beskyttelsesordning, men der er indrømmet fravigelser for bestande i flere medlemsstater uden at der er givet nogen tilsvarende dispensation for Østrigs vedkommende, i strid med »princippet om medlemsstaternes lighed« i artikel 4, stk. 2, TEU?</p> <p>2) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, hvorefter en fravigelse af den strenge beskyttelsesordning for ulven kun er tilladt, hvis dette bl.a. ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands »[ugunstige] bevaringsstatus« i dens »naturlige udbredelsesområde«, fortolkes således, at nævnte bevaringsstatus ikke blot skal beskyttes eller genoprettes i en medlemsstats område men derimod i den pågældende bestands naturlige udbredelsesområde, der kan omfatte en væsentligt større, grænseoverskridende biogeografisk region?</p> <p>3) Skal artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at begrebet »alvorlig skade« ud over den direkte skade, som en bestemt ulv forårsager, også omfatter en indirekte (fremtidig) »samfundsøkonomisk« skade, der ikke kan tilskrives en bestemt ulv?</p> <p>4) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at spørgsmålet, om der findes nogen »anden brugbar løsning«, henset til de topografiske forhold og strukturerne i bjerglandbruget og bedrifterne i delstaten Tirol, vurderes ud fra hvilke løsninger, der faktisk kan gennemføres, eller på grundlag af økonomiske kriterier?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Miljøstyrelsen</p>	MF	25.10.23
C-249/22	<p>GIS</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Under hensyntagen til den primærretlige bestemmelse i artikel 151, stk. 1, sammenholdt med bilag XV, del IX, nr. 2), litra</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet</p>	Dom	26.10.23

	<p>h), første afsnit, andet led, i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Unionen (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 336), skal et vederlag som den østrigske ORF-programafgift, som det offentlige radio- og fjernsynsforetagende selv fastsætter til brug for finansiering af sin drift, da anses som et vederlag som omhandlet i artikel 2, sammenholdt med artikel 378, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal da den deri nævnte ORF-programafgift tillige anses som et vederlag som omhandlet i direktiv 2006/112/EF, for så vidt som personer, der ganske vist anvender en radiomodtager i en bygning, som ORF leverer sine programmer til via en jordbaseret løsning, men som ikke kan modtage disse programmer fra ORF, da de ikke er i besiddelse af det nødvendige modtage-modul, er forpligtet til at betale dette vederlag?</p>			
C-437/22	<p>Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet) <u>Spørgsmål:</u> 1. Følger der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende af artikel 7 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995, sammenholdt med artikel 56, stk. 1, og artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 og med artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014, et retsgrundlag med direkte virkning, der giver mulighed for at kræve tilbagebetaling af landbrugsstøtte finansieret af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som er opnået på baggrund af svig, fra repræsentanterne for en støttemodtager, der er en juridisk person, når disse repræsentanter forsætligt har afgivet urigtige oplysninger for på svigagtig vis at opnå støtten?</p> <p>2. Kan under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en støtte, der finansieres af ELFUL, som følge af svig er blevet fastsat og udbetalt til et anpartsselskab (Osühing), også repræsentanterne for det selskab, der er støttemodtager, betragtes som støttemodtagere som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 og i artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014, når de pågældende repræsentanter har udført svigen og på tidspunktet for den svigagtige opnåelse af støtten endvidere var det pågældende selskabs reelle ejere?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Fødevareministeriet</p>	GA	26.10.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypeskolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-726/21	<p>INTER CONSULTING <u>Spørgsmål:</u> Er det ved en vurdering af, om der er sket en tilsidesættelse af princippet ne bis in idem tilladt at sammen-</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	12.10.23

	<p>holde alene de faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet af 28. september 2015 fra Županijsko državno odvjetništvo u Puli [(distriktsanklagemyndigheden i Pula, Kroatien)] [udelades], med de relevante faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet af 9. januar 2015 fra Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt, Tyskland)] [udelades] og i konklusionen til dom af 3. november 2016, afsagt af Landesgericht Klagenfurt [(den regionale domstol i Klagenfurt)] [udelades], som blev stadfæstet ved dom af 4. marts 2019 afsagt af Oberster Gerichtshof [(øverste domstol, Østrig)], eller kan de faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet fra Županijsko državno odvjetništvo u Puli [(distriktsanklagemyndigheden i Pula)] [udelades], sammenholdes med de faktiske omstændigheder, som er angivet i begrundelsen til dommen af 3. november 2016, afsagt af Landgericht Klagenfurt [(den regionale domstol i Klagenfurt)], som blev stadfæstet ved dommen afsagt af Oberster Gerichtshof [(øverste domstol)], og som var genstand for en gennemført af Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt)] [udelades] mod flere personer, herunder især mod GR og HS, idet disse sidstnævnte faktiske omstændigheder efterfølgende var blevet udeladt i det indgivne anklageskrift fra Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt)] [udelades] af 9. januar 2015 (og disse faktiske omstændigheder ikke blev gengivet i konklusionen til anklageskriftet)?</p>				
C-11/22	<p>Est Wind Power <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at dette betegner påbegyndelsen af arbejdet, uanset hvilket investeringsprojekt det er forbundet med, eller kun betegner påbegyndelsen af et arbejde, der har sammenhæng med anlæggelsen af det investeringsprojekt, hvormed der skal produceres energi fra vedvarende kilder? 2. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at den kompetente myndighed i medlemsstaten i en situation, hvor den har konstateret, at arbejdet i forbindelse med en investering er påbegyndt, i henhold til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning desuden skal vurdere investeringsprojektets udviklingstrin og sandsynligheden for, at dette investeringsprojekt fuldføres? 3. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, kan andre objektive omstændigheder, f.eks. verserende</p>	Erhvervsministeriet Miljøministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	12.10.23

	<p>retssager, som hindrer fortsættelsen af investeringsprojektet, da tages i betragtning ved vurderingen af investeringsprojektets udviklingstrin?</p> <p>4. Har det i den foreliggende sag betydning, at Den Europæiske Unions Domstol i sag C-349/17, Eesti Pagar, i præmis 61 og 68 har fastslået, at den eventuelle eksistens af en tilskyndelsesvirkning ikke kan anses for at være et kriterium, der er klart og enkelt at anvende for de nationale myndigheder, eftersom efterprøvelsen heraf kræver, at der i hver enkelt sag foretages komplekse økonomiske vurderinger, og at et sådant kriterium følgelig ikke er i overensstemmelse med kravet om, at kriterierne for anvendelsen af en undtagelse er klare og lette at anvende for de nationale myndigheder?</p> <p>5. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig fodnote 66 til punkt 126 i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, sammenholdt med punkt 19 (44) i samme meddelelse, da fortolkes således, at den nationale myndighed ved vurderingen af kriteriet om arbejdets påbegyndelse ikke skal foretage en økonomisk vurdering af investeringsprojektet i hver enkelt sag? 6. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig sidste alternativ under begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel«, da fortolkes således, at enhver anden forpligtelse – med undtagelse af køb af grunde og forberedende arbejde (såsom indhentelse af en byggetilladelse) – gør investeringen irreversibel, uafhængigt af omkostningerne ved den indgæede forpligtelse?</p> <p>7. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, fortolkes således, at de ufravigelige betingelser for påbegyndelsen af arbejdet er eksistensen af en brugsret for producenten til grunden og en national tilladelse til at gennemføre investeringsprojektet?</p> <p>8. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal begrebet »national tilladelse til at gennemføre et investeringsprojekt« da fortolkes i lyset af den nationale lovgivning, og kan der i denne henseende kun være tale om en tilladelse, på grundlag af hvilken byggearbejdet i forbindelse med investeringsprojektet gennemføres?</p>				
C-45/22	<p>Service fédéral des Pensions <u>Spørgsmål:</u> – Skal reglen i artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004, hvorefter de kompetente institutioner dividerer ydelsen eller ydelserne eller en anden indtægt, som er blevet medregnet, med antallet af ydelser, som er omfattet af de nævnte regler, fortolkes så-</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	12.10.23

	<p>ledes, at de indtægter, som er blevet medregnet ved anvendelsen af antikumulationsreglen, skal divideres med antallet af efterladte pensioner, der er omfattet af antikumulationsreglerne?</p> <p>– Skal reglen i artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004, hvorefter de kompetente institutioner dividerer ydelsen eller ydelserne eller en anden indtægt, som er blevet medregnet, med antallet af ydelser, som er omfattet af de nævnte regler, derimod fortolkes således, at den kræver, at det ikke er indtægten som sådan, der tages i betragtning ved anvendelsen af antikumulationsreglen, men derimod den del af indtægten, der overstiger et kumulationsloft, således som det loft, der f.eks. er fastsat i den pågældende nationale bestemmelse, der skal divideres med antallet af efterladte pensioner, der er omfattet af antikumulationsreglerne?</p>				
C-57/22	<p>Reditelství silnic a dálnic <u>Spørgsmål:</u> III. Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en nationalretspraksis, hvorefter en arbejdstager, som er blevet ulovligt afskediget og senere, i overensstemmelse med national lovgivning, er blevet genansat som følge af en dom, hvor arbejdstagerens afskedigelse er blevet erklæret ugyldig, ikke er berettiget til årlig betalt ferie for perioden fra afskedigelsesdagen til den dag hvor arbejdstageren er blevet genansat, eftersom arbejdstageren i denne periode ikke har udført faktisk arbejde for arbejdsgiveren, herunder i tilfælde, hvor den i henhold til national lovgivning ulovligt afskedigede arbejdstager, som uden unødigt ophold skriftligt tilbød at stille sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsgiveren, er berettiget til en godtgørelse, hvis størrelse svarer til en gennemsnitlig løn fra den dag, hvor arbejdstageren tilbød sin arbejdskraft til arbejdsgiveren, til den dag hvor arbejdsgiveren gjorde det muligt for arbejdstageren at fortsætte med at udføre arbejdet, eller til den dag, hvor ansættelsesforholdet gyldigt ophørte?</p>	Miljøministeriet Fødevareministeriet	O-sag	Dom	12.10.23
C-326/22	<p>Z <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/48, sammenholdt med princippet om EU-rettens effektivitet, fortolkes således, at en forbruger eller en erhvervsdrivende, til hvem forbrugeren har overdraget de rettigheder, denne er tillagt i medfør af direktivet, på dette grundlag kan kræve udlevering af en kopi af aftalen (og de forretningsbetingelser, der udgør en del af aftalen) af långiver, og de oplysninger om tilbagebetaling af lånet, som er nødvendige for at verificere rigtigheden af opgørelsen af det beløb, der er udbetalt til forbrugeren som godtgørelse for en del af de samlede omkostninger ved lånet i forbindelse med dets førtidige indfrielse, og som er nødvendige for at anlægge et søgsmål om en mulig tilbagebetaling af ovennævnte beløb?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	12.10.23
C-549/22	<p>Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	12.10.23

	<p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, fortolkes således, at den finder anvendelse på en i Algeriet bosat person, der er efterladt efter en arbejdstager, og som ønsker at eksportere sin efterladteydelse til Algeriet? I bekræftende fald, 2. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, henset til dens ordlyd, formål og art fortolkes således, at den har direkte virkning, således at personer, som denne bestemmelse finder anvendelse på, direkte kan gøre den gældende ved medlemsstaternes domstole for at opnå, at hermed stridende nationalretlige bestemmelser ikke finder anvendelse? I bekræftende fald, 3. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af bopælslandsprincippet som omhandlet i artikel 17, stk. 3, i Anw [Algemene nabestaandenwet (den almindelige lov om ydelser til efterladte)], som fører til en begrænsning af eksport til Algeriet af ydelser til efterladte?</p>				
C-645/22	<p>Luminor Bank <u>Spørgsmål:</u> 1. Kan artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at hvis en forbruger giver udtryk for et ønske om at opretholde en aftale ved at erstatte et urimeligt vilkår i aftalen, kan en domstol efter at have fundet, at aftalen ikke kan forblive gyldig efter ophævelsen af det urimelige vilkår, træffe afgørelse om spørgsmålet om erstatning af det urimelige vilkår uden først at have vurderet muligheden for at annullere aftalen i sin helhed? 2. Afhænger besvarelsen af det første spørgsmål af, om den nationale domstol har den mulighed at erstatte det urimelige kontraktvilkår med en udfyldende bestemmelse eller en national bestemmelse, der finder anvendelse efter fælles overenskomst mellem parterne i den pågældende aftale?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	12.10.23
C-286/22	<p>KBC Verzekeringen <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, således som bestemmelsen fandt anvendelse før ændringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2118 af 24. november 2021, hvori »køretøj« blev defineret som »ethvert motordrevet køretøj, der er bestemt til trafik til lands, og som ikke kører på skinner, såvel som påhængskøretøjer, selv om de ikke er tilkoblede«, fortolkes således, at en elektrisk cykel (»speed pedelec«), hvis motor kun yder pedalhjælp, således at cyklen ikke selvstændigt og uden brug af muskelkraft kan bevæge sig fremad, idet dette kræver brug af motor- og muskelkraft, og en elektriske cykel, der har en boosterfunktion, hvorved cyklen – ved et tryk på boost-knappen og uden at der trædes i pedalerne – kan accelerere til 20 km/t, men hvor muskelkraft dog er nødvendig for at kunne anvende boosterfunktionen, ikke er køretøjer i dette direktivs forstand?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	12.10.23

T-605/21	<p>TestBioTech mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Annulation af Kommissionens afgørelse af 8. juli 2021 om afslag på at tilbagekalde eller ændre Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/61 (1), hvorved Monsanto Europe SA i henhold til forordningen om genetisk modificerede fødevarer (2) fik tilladelse til at markedsføre genetisk modificeret MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs og dens underkombinationer i EU.</p> <p>—Der træffes sådanne yderligere foranstaltninger, som findes påkrævede.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	18.10.23
T-606/21	<p>TestBioTech mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Annulation af Kommissionens afgørelse af 8. juli 2021 om afslag på at tilbagekalde eller ændre Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/66 (1), hvorved Monsanto Europe SA i henhold til forordningen om genetisk modificerede fødevarer (2) fik tilladelse til at markedsføre den genetisk modificerede MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788-sojabønne og dens underkombinationer i EU.</p> <p>—Der træffes sådanne yderligere foranstaltninger, som findes påkrævede.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	18.10.23
C-147/22	<p>Központi Nyomozó Főügyészség</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er princippet ne bis in idem, der er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret») og artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen (herefter »gennemførelseskonventionen»), til hinder for, at der i en medlemsstat indledes en straffesag mod den samme person og for de samme handlinger, for hvilke der allerede er indledt en straffesag i en anden medlemsstat, og som er endeligt afsluttet ved en beslutning fra den offentlige anklager om, at efterforskningen skal indstilles?</p> <p>2) Er det foreneligt med princippet ne bis in idem, der er fastsat i [chartrets] artikel 50 og [gennemførelseskonventionens] artikel 54, og er det endeligt til hinder for, at der i en medlemsstat indledes en ny straffesag mod den samme person og for de samme handlinger, at anklagemyndigheden, selv om det er muligt at genoptage en straffesag i en medlemsstat, indtil den strafbare handling er forældet, ikke har anset det for berettiget at genoptage en sådan sag ex officio som følge af en beslutning fra anklagemyndigheden om at opgive straffesagen (efterforskningen) i den pågældende medlemsstat?</p> <p>3) Er en efterforskning, der er indstillet med hensyn til en sigtet person, som ikke er blevet afhørt som mistænkt i forbindelse med et strafbart forhold, der vedrører dennes medsigtede, selv om der blev gennemført efterforskningsforanstaltninger mod den pågældende person som sigtet, og efterforskningen blev indstillet på grundlag af de oplysninger, der blev fremlagt efter en anmodning om retligt samarbejde, og efter at der</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	19.10.23

	blev givet oplysninger om bankkonti og afhøring af de medsigtede som mistænkte, forenelig med princippet ne bis in idem, der er fastsat i [chartrets] artikel 50 og [gennemførelseskonventionens] artikel 54, og kan den anses for tilstrækkelig grundig og udtømmende?				
C-186/22	<p>Sad Trasporto Locale</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at denne forordning anvendes på multimodalnational og international offentlig personbefordring, når den offentlige personbefordring på den ene side er genstand for en samlet kontrakt og tilvejebringes med sporvogn, kabelbane og tovbane, og personbefordringen med skinnekøretøjer på den anden side udgør over 50% af de tjenesteydelser, som operatøren skal tilvejebringe i kraft af den samlede tildelte kontrakt?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og forordning nr. 1370/2007 således også finder anvendelse på multimodal national og international offentlig personbefordring, når den offentlige personbefordring på den ene side er genstand for en samlet kontrakt og tilvejebringes med sporvogn, kabelbane og tovbane, og personbefordringen med skinnekøretøjer på den anden side udgør over 50% af de tjenesteydelser, som operatøren skal tilvejebringe i kraft af den samlede tildelte kontrakt, skal artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1370/2007 da fortolkes således, at der også i tilfælde af direkte tildeling til en intern operatør af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter personbefordring med sporvogn, skal gennemføres en vurdering af tildelingsforanstaltningens retlige form med den konsekvens, at foranstaltninger, der ikke er udformet som koncessionskontrakter om tjenesteydelser, udelukkes fra anvendelsesområdet for nævnte artikel 5, stk. 2?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 5, nr. 1), litra b), og artikel 5, nr. 1), andet afsnit, i direktiv 2014/23/EU da fortolkes således, at den enhed, der har fået tildelt kontrakten, ikke overtager risikoen for driften af de pågældende tjenesteydelser, såfremt den tildelte kontrakt: a) er baseret på bruttoomkostningen, idet den enhed, der foretager tildelingen, oppebærer alle indtægter; b) fastsætter, at operatørens driftsindtægter alene realiseres ved, at den enhed, der foretager tildelingen, betaler et vederlag målt efter tjenesteydelsens omfang (og derfor uden hensyn til risikoen på efterspørgselssiden); c) bestemmer, at den enhed, der foretager tildelingen, bærer driftsrisikoen på efterspørgselssiden (som følge af nedsættelse af vederlag i tilfælde af nedsættelse af tjenesteydelsens omfang over forhåndsbestemte grænser), den lovmæssige risiko (som følge af ændringer i love og forskrifter samt forsinket udstedelse af tilladelser og/eller certificeringer fra de kompetente enheder), den finansielle risiko (som følge af udeblevet eller forsinket betaling af vederlag samt manglende tilpasning af vederlag) samt risikoen på grund af force majeure (som følge af en uforudsigelig ændring i betingelserne vedrørende levering af tjenesteydelsen); og</p>	Erhvervsministeriet Transportministeriet	O-sag	Dom	19.10.23

	<p>d) fastsætter, at den enhed, der har fået tildelt kontrakten, bærer driftsrisikoen på udbudssiden (som følge af ændringer i omkostningerne vedrørende faktorer uden for operatørens kontrol – energi, råvarer, materialer), risikoen ved arbejdsmarkedsforholdene (som følge af ændringer i personaleomkostninger i henhold til overenskomster), forretningsrisikoen (som følge af en negativ udvikling af driftsomkostningerne i tilfælde af fejlagtige prognoser) samt den socioøkonomiske og miljømæssige risiko (som følge af uventede begivenheder, som i løbet af kontraktens gennemførelse omfatter goder, der udgør et middel til levering af tjenesteydelsen)?</p> <p>4) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 3, TEUF endelig fortolkes således, at en kompensation for offentlig tjeneste beregnet på grundlag af driftsomkostninger, der ganske vist er relateret til de forudseelige tjenesteydelseskrav, men er opgjort dels under hensyntagen til de historiske omkostninger af den tjenesteydelse, der blev leveret af den tidligere operatør, som var tildelt en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, der blev forlænget i over ti år, dels på grundlag af omkostninger eller vederlag, som vedrører den tidligere tildeling, eller som under alle omstændigheder vedrører markedsmæssige standardparametre, som gælder for hovedparten af operatørerne i sektoren, inden for rammerne af en kontrakt om offentlig personbefordring, som en kompetent lokal myndighed direkte tildeler en intern operatør, udgør statsstøtte, som er underkastet den forudgående kontrolprocedure efter artikel 108, stk. 3, TEUF?</p>				
C-276/22	<p>Edil Work 2 et S.T. <u>Spørgsmål:</u> Er artikel 49 og 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for, at en medlemsstat, hvori et selskab (et selskab med begrænset ansvar) oprindeligt blev stiftet, anvender de nationale bestemmelser om selskabets drift og ledelse på dette selskab, når selskabet efter at have flyttet sit hjemsted og efter at være blevet stiftet på ny i henhold til lovgivningen i bestemmelsesmedlemsstaten bevarer sin hovedvirksomhed i oprindelsesmedlemsstaten, og den pågældende ledelseshandling har afgørende betydning for selskabets virksomhed?</p>	Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	19.10.23
C-325/22	<p>Ministar na zemedlieto, hranite i gorite <u>Spørgsmål:</u> 1. Er en modtager af ulovlig statsstøtte gennem en aftale om en byttetransaktion, hvorved han har erhvervet grunde i et skovområde (privatretlig statsejendom), udelukket fra definitionen af begrebet »virksomhed«, såfremt han i henhold til årsregnskaberne udøver en økonomisk aktivitet ved at udbyde varer og tjenesteydelser på det pågældende marked, men som omhandlet i 127. betragtning til (Kommissionens afgørelse [EU] 2015/456 af 5.9.2014 om støtteordningen SA.26212 [11/C] [ex 11/NN – ex CP 176/A/08] og SA.26217 [11/C] [ex 11/NN – ex CP 176/B/08] iværksat af Republikken Bulgarien i forbindelse med ombytning af ejerskab af skovarealer) ikke udøver direkte eller indirekte økonomisk aktivitet ved anvend-</p>	Miljøministeriet Fødevareministeriet Erhvervsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	19.10.23

	<p>delse af det areal, han har erhvervet ved bytetransaktionen, eftersom den nationale lovgivning fastsætter et objektivt forbud, som forhindrer ham i at ændre den fastlagte anvendelse af grunden og bebygge eller sælge den grund, der er blevet udskilt af skovfonden?</p> <p>2. Skal bestemmelsen i artikel 107 TEUF fortolkes og anvendes således, at det investeringsprojekt, som en modtager af ulovlig statsstøtte har ansøgt om og faktisk beskrevet, og som skal realiseres på en statslig grund på et skovareal, som er blevet erhvervet ved ombytning og udgør en betingelse for indledningen af en efterfølgende procedure for udskilning af de grunde, der er blevet erhvervet ved bebyggelse, skal tages i betragtning som en retligt relevant omstændighed henset til egenskaben som »virksomhed« og ved anvendelsen af kriterierne for »virksomheder« og henset til de indhentede oplysninger om den afsluttede første fase af den administrative procedure for forudgående afstemning, uanset at det som følge af det af parlamentet indførte moratorium og den efterfølgende indførte lovbestemmelse, som indeholder et udtrykkeligt forbud mod at ændre den fastlagte anvendelse af de grunde, der er blevet erhvervet fra staten, og mod at bebygge disse grunde, er blevet objektivt umuligt at realisere investeringsprojektet?</p> <p>3. Skal artikel 107 TEUF og artikel 16, stk. 3, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 fortolkes således, at de er til hinder for, at national lovgivning såsom bestemmelserne i § 1a, nr. 2 og 4 (supplerende bestemmelser), i Zakon za darzjavnata sobstvenost (lov om statsejendom) med henblik på fastsættelsen af omfanget af statsstøtte gennem arealombytning i et skovområde (privatretlig statsejendom) forhindrer, at en markedspris for grundene lægges til grund, idet lovgivningen opstiller markedsfaktorer og vurderingskriterier for beregningen, som medfører en afvigelse fra grundenes faktiske værdi, og udgør en sådan national lovgivning i denne forstand en tilsidesættelse af effektivitetsprincippet?</p>				
C-395/22 og C-428/22	<p>„Trade Express-L“ m.fl. Spørgsmål: 1. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter personer, som har foretaget indkøb inden for Fællesskabet af smøremidler som omhandlet i nr. 3.4.20 i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008 (eller importører af sådanne smøremidler), kan forpligtes til at oprette beredskabslagre?</p> <p>2. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	19.10.23

	<p>14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter typen af de produkter, som der skal oprettes og opretholdes beredskabslagre af, er begrænset til en del af typerne af produkter i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, afsnit 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008?</p> <p>3. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der foretager indkøb eller import inden for Fællesskabet af en type af de produkter, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, afsnit 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008, som følge heraf ifalder en forpligtelse til at oprette og opretholde beredskabslagre af en anden og anderledes type produkt?</p> <p>4. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 samt 8 og artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivets formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person er forpligtet til at oprette og opretholde lagre af et produkt, som vedkommende ikke anvender i forbindelse med sin økonomiske aktivitet, og som ikke har nogen sammenhæng med denne aktivitet, idet denne forpligtelse desuden er forbundet med en betydelig økonomisk byrde (som i praksis medfører, at det er umuligt at opfylde den), eftersom personen hverken råder over produktet eller er importør og/eller indehaver af produktet?</p> <p>5. Såfremt et af spørgsmålene besvares benægtende, skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at en person, som har foretaget indkøb eller import inden for Fællesskabet af</p>				
--	--	--	--	--	--

	en bestemt type produkt, kun kan forpligtes til at oprette og opretholde beredskabslagre af den samme type produkt, som var genstanden for indkøbet/importen inden for Fællesskabet?				
C-331/21	<p>Autoridade da Concorrência et EDP til orientering</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 101 TEUF, som artikel 9 i den nye konkurrencelovgivning (lov nr. 19/2012 af 8.5.2012) er inspireret af, fortolkes således, at en konkurrenceklausul som den, der fremgår af klausul 12.1 og 12.2 (jf. punkt [8 i den korte fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne]) i partnerskabsaftalen, kan kvalificeres som en aftale med konkurrencebegrænsende formål, der er indgået mellem en elleverandør og en detailhandler i levnedsmiddelbranchen, der driver varehuse og supermarkeder, med henblik på at yde rabatter til kunder, der samtidig tilmelder sig en bestemt tarifplan for elektricitet hos elleverandøren, der er tilgængelig på det portugisiske fastland, og som er indehavere af et bonuskort fra detailhandleren i levnedsmiddelbranchen, hvilke rabatter udelukkende kan benyttes til at købe produkter i sidstnævntes butikker eller hos selskaber, der er knyttet hertil, når denne aftale omfatter andre klausuler, der fastlægger, at formålet med aftalen var at fremme udviklingen i de deltagende selskabers virksomhed (jf. punkt 2-[7 og 16 i den korte fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne]), og fordelene for kunderne er fastslået (jf. [punkt 16, som nævnt ovenfor]), uden at der er foretaget en analyse af de nærmere skadelige virkninger for konkurrencen, der følger af ovennævnte klausul 12.1 og 12.2?</p> <p>2. Kan artikel 101, stk. 1, TEUF fortolkes således, at en aftale, hvorved bestemte former for økonomisk virksomhed forbydes, og som omhandler en angivelig markedsdeling mellem to virksomheder, kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, når den indgås mellem enheder, der ikke konkurrerer indbyrdes, hverken aktuelt eller potentielt, på nogen af de markeder, der berøres af den nævnte forpligtelse, selv når de markeder, der berøres heraf, kan anses for liberaliserede markeder eller markeder uden uovervindelige retlige adgangsbarrierer?</p> <p>3. Kan artikel 101, stk. 1, TEUF fortolkes således, at en elleverandør og en detailhandler i levnedsmiddelbranchen, der driver varehuse og supermarkeder, skal anses for potentielle konkurrenter, når de har indgået den nævnte aftale med henblik på gensidigt at fremme virksomhedernes aktiviteter og øge modpartens salg (og, for så vidt angår detailhandleren i levnedsmiddelbranchen, at øge salget hos selskaber, som et af vedkommendes moderselskaber er majoritetsaktionær i), når detailhandleren i levnedsmiddelbranchen og sidstnævnte selskaber, som er knyttet til førstnævnte, ved aftalens indgåelse ikke udøvede virksomhed som elleverandør hverken på det pågældende geografiske marked eller på andre markeder, og når det under sagen ikke er blevet godtgjort, at de nævnte parter havde til hensigt at udøve denne virksomhed på dette marked, eller at de havde taget initiativ til udøvelse heraf?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	26.10.23

	<p>4. Er svaret på det foregående præjudicielle spørgsmål det samme, hvis et andet selskab, som et moderselskab tilhørende detailhandleren i levnedsmiddelbranchen, som er part i aftalen, er majoritetsaktionær i (men ingen af disse to selskaber er blevet anklaget eller dømt af den nationale konkurrencemyndighed eller har været part i den sag, der er indbragt for nærværende ret), og som ikke var omfattet af det subjektive anvendelsesområde for konkurrenceklausulen, ejede en andel på 50% i et tredje selskab, som har udøvet virksomhed i form af salg af elektricitet i Portugal, hvilken virksomhed ophørte tre og et halvt år inden aftalens indgåelse som følge af opløsningen af sidstnævnte selskab?</p> <p>5. Er svaret på det foregående præjudicielle spørgsmål det samme, når den detailhandler, der er part i aftalen, producerer elektricitet via sine mini- og mikroproduktionsanlæg, der befinder sig på tagene af vedkommendes butikker, selv om al den producerede elektricitet leveres til regulerede priser til udbyderen i sidste led?</p> <p>6. Er svaret på det fjerde præjudicielle spørgsmål det samme, såfremt den detailhandler, der er part i aftalen, otte år inden aftalens indgåelse har indgået en anden aftale om handelsmæssigt samarbejde (som fortsat er gældende ved aftalens indgåelse) med en tredjepart, der distribuerer flydende brændstof, med henblik på at yde gensidige rabatter i forbindelse med købet af disse produkter og af produkter, der sælges i virksomhedens varehuse og supermarkeder, når modparten ud over at sælge flydende brændstof også sælger elektricitet på det portugisiske fastland, og når det ikke er godtgjort, at parterne på tidspunktet for aftalens indgåelse havde til hensigt at udvide denne aftale til at omfatte salg af elektricitet eller havde taget initiativ til dette? Mfl.</p>				
C-182/22 og C-189/22	<p>Scalable Capital m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 82 i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at retten til erstatning ikke i forbindelse med fastsættelsen af erstatningens størrelse kan tillægges karakter af sanktion, navnlig ingen generel eller speciel afskrækkende funktion, men at retten til erstatning kun har funktion af kompensation og evt. godtgørelse? 2.a Skal det ved fastsættelsen af retten til erstatning for immateriel skade lægges til grund, at retten til erstatning også har en individuel godtgørelsesfunktion – i den foreliggende sag forstået som den krænkedes private interesse i at se den forvoldende adfærd retsforfulgt, eller har retten til erstatning kun en kompenserende funktion – i den foreliggende sag forstået som den funktion at kompensere for den forvoldte skade? 2.b.1. Såfremt det skal lægges til grund, at retten til erstatning for immateriel skade har såvel kompensations- som godtgørelsesfunktion: Skal det ved fastlæggelsen af erstatningens størrelse lægges til grund, at kompensationsfunktionen har en strukturel forrang frem for godtgørelsesfunktionen eller i det mindste en forrang i form af et hovedregelundtagelsesforhold? Fører dette til, at en godtgørelsesfunktion kun kommer i betragtning i forbindelse med forsætlige eller groft uagtsomme krænkelser?</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	26.10.23

	<p>2.b.2. Såfremt retten til erstatning for immateriel skade ikke kan tillægges godtgørelsesfunktion: Er det ved fastsættelsen af erstatningens størrelse kun forsætlige eller groft uagtsomme krænkelse af databeskyttelsesforordningen, der som bedømmelse af bidrag til den forvoldte skade tillægges ekstra vægt?</p> <p>3. Skal der for forståelsen af retten til erstatning for immateriel skade og udmålingen af denne lægges et strukturelt rangforhold eller i det mindste et hovedregel-undtagelsesforhold til grund, hvor den oplevelse af gene, der skyldes en krænkelse af databeskyttelsesreglerne, har mindre vægt end den gene- og smerteoplevelse, der er knyttet til en fysisk skade?</p> <p>4. Kan en national domstol, såfremt det lægges til grund, at der foreligger en skade, under hensyn til manglende grovhed frit tilkende en materielt ubetydelig erstatning for skaden, som dermed evt. af den krænkede eller generelt kun opleves som symbolsk?</p> <p>5. Skal det lægges til grund for forståelsen af retten til erstatning for immateriel skade og bedømmelsen af dens følger, at der først foreligger identitetstyveri som omhandlet i 75. betragtning til databeskyttelsesforordningen, hvis en kriminel gerningsmand faktisk har påtaget sig den registreredes identitet, altså i en eller anden form har udgivet sig for den registrerede, eller udgør allerede den omstændighed, at kriminelle gerningsmænd råder over data, som gør det muligt at identificere den registrerede, et sådant identitetstyveri?</p>				
C-238/22	<p>LATAM Airlines Group <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 fortolkes således, at en passager – således som det kræves i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 2, litra j) – skal være til stede ved indcheckningen eller være mødt frem til boarding på det angivne tidspunkt eller senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid, for at forordningen finder anvendelse, og for at begrunde, at der foreligger en boardingafvisning, der udløser ret til kompensation, som omhandlet i artikel 4, stk. 3, sammenholdt med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004, også selv om det transporterende luftfartsselskab allerede forinden har meddelt, at det vil afvise passageren? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 fortolkes således, at en ret til kompensation som følge af boardingafvisning i henhold til artikel 4 og 7 ved tilsvarende anvendelse af artikel 5, stk. 1, litra c), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 er udelukket, hvis passageren har fået meddelelse om boardingafvisningen mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	26.10.23
C-307/22	<p>FT <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 15, stk. 3, første punktum, sammenholdt med artikel 12, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at den dataansvarlige (her: den behandlende læge) ikke har pligt til gratis at</p>	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	26.10.23

	<p>udlevere en kopi af de personoplysninger om den registrerede (her: patienten), som den dataansvarlige har behandlet, såfremt den registrerede ikke anmoder om udlevering af kopien med henblik på som omhandlet i 63. betragtning til den generelle forordning om databeskyttelse at forvisse sig om og kontrollere, at behandlingen af hans personoplysninger er lovlig, men derimod forfølger et andet formål – der ikke vedrører databeskyttelse men ligeledes er legitimt (her: undersøgelse af, om der kan gøres et lægeansvar gældende)?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende:</p> <p>a) Kan den ret til gratis udlevering af en kopi af de personoplysninger, som den dataansvarlige har behandlet, der følger af artikel 15, stk. 3, første punktum, sammenholdt med artikel 12, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse, eventuelt begrænses i henhold til artikel 23, stk. 1, litra i), i den generelle forordning om databeskyttelse gennem en national bestemmelse i en medlemsstat, der blev vedtaget, inden den generelle forordning om databeskyttelse trådte i kraft?</p> <p>b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a) besvares bekræftende: Skal artikel 23, stk. 1, litra i), i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at de deri nævnte rettigheder og frihedsrettigheder for andre også omfatter disses interesse i at fritages fra at afholde udgifter i forbindelse med udlevering af en kopi af oplysningerne i henhold til artikel 15, stk. 3, første punktum, i den generelle forordning om databeskyttelse og bære andre byrder, der opstår i forbindelse med udlevering af kopien?</p> <p>c) Såfremt det andet spørgsmål, litra b), besvares bekræftende: Kan de rettigheder og forpligtelser, der følger af artikel 15, stk. 3, første punktum, sammenholdt med artikel 12, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse, eventuelt begrænses i henhold til artikel 23, stk. 1, litra i), i den generelle forordning om databeskyttelse gennem en national bestemmelse om forholdet mellem læge og patient, hvorefter lægen altid har ret til at få sine udgifter i forbindelse med udlevering af en kopi af personoplysningerne i patientjournalen til patienten godtgjort af denne, uanset de konkrete omstændigheder?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og det andet spørgsmål, litra a), b) eller c), besvares benægtende: Omfatter den ret, der følger af artikel 15, stk. 3, første punktum, i den generelle forordning om databeskyttelse, i forholdet mellem læge og patient et krav på udlevering af en kopi af alle de dele af patientjournalen, der indeholder personoplysninger om patienten, eller kun et krav på udlevering af en kopi af selve personoplysningerne om patienten, og kan lægen, der behandler disse oplysninger, i denne forbindelse frit vælge, hvorledes han sammensætter oplysningerne til den berørte patient?</p>				
C-420/22	<p>NW Spørgsmål: 1) Skal artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, sammenholdt med ar-</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	26.10.23

	<p>tikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) – samt, i det foreliggende tilfælde, chartrets artikel 7 og 24 – fortolkes således, at denne bestemmelse kræver, at en myndighed i en medlemsstat, som af hensyn til den nationale sikkerhed og/eller den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed har truffet afgørelse om inddragelse af en tidligere meddelt opholdstilladelse som fastboende udlænding, og den specialiserede myndighed, som har fastslået den fortrolige karakter af informationerne, skal sikre, at den berørte tredjelandstatsborger og dennes retlige repræsentant under alle omstændigheder har ret til adgang til i det mindste essensen af de fortrolige eller klassificerede informationer, som den afgørelse, der er truffet af ovennævnte hensyn, støtter sig på, og til at gøre brug af disse informationer i proceduren vedrørende afgørelsen, såfremt den ansvarlige myndighed har anført, at en sådan videregivelse ville være i strid med hensynet til den nationale sikkerhed?</p> <p>2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad skal der da, i lyset af chartrets artikel 41 og 47, præcist forstås ved »essensen« af de fortrolige grunde, som den pågældende afgørelse støtter sig på?</p> <p>3) Skal artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/109, i lyset af chartrets artikel 47, fortolkes således, at den ret i en medlemsstat, der træffer afgørelse om lovligheden af den specialiserede myndigheds udtalelse, der er baseret på en begrundelse om fortrolige eller klassificerede informationer, og af den materielle afgørelse på udlændingeområdet, der er baseret på denne udtalelse, skal have kompetence til at undersøge, om fortroligheden er retmæssig (om den er nødvendig og proportional), og til ved sin egen afgørelse at bestemme, hvis den finder, at fortroligheden er retsstridig, at den berørte og dennes retlige repræsentant skal have adgang til og mulighed for at anvende alle de informationer, der ligger til grund for de administrative myndigheders udtalelse og afgørelse, eller, hvis den finder, at fortroligheden er retmæssig, at bestemme, at den pågældende kan få adgang til og anvende i det mindste essensen af de fortrolige informationer i den udlændingesag, der vedrører den pågældende?</p> <p>4) Skal artikel 9, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/109, sammenholdt med chartrets artikel 7, artikel 24, artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter en afgørelse på udlændingeområdet om inddragelse af en tidligere meddelt opholdstilladelse som fastboende udlænding består i en ubegrundet afgørelse, som</p> <p>i) udelukkende er baseret på en automatisk henvisning til en bindende og ufravigelig udtalelse fra den specialiserede myndighed, som ligeledes er ubegrundet, og hvori det fastslås, at der foreligger en fare for eller et brud på den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, og</p> <p>ii) er blevet vedtaget uden en grundig undersøgelse af, om der i den konkrete sag foreligger grunde vedrørende den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, og uden at der er taget</p>				
--	--	--	--	--	--

	hensyn til de individuelle omstændigheder og kravene om nødvendighed og proportionalitet?				
C-528/22	<p>PQ Spørgsmål: 1) a) Skal artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«), sammenholdt artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats praksis, der består i at træffe en afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse, der tidligere er blevet udstedt til en tredjelandstatsborger – eller om afslag på vedkommendes ansøgning om forlængelse af opholdsretten (en ansøgning om national permanent opholdstilladelse i den foreliggende sag) – hvis mindreårige barn og samlever er stats borgere i en EU-medlemsstat og opholder sig i den pågældende stat, uden at det forudgående undersøges, om det berørte familiemedlem, som er tredjelandstatsborger, kan påberåbe sig en afledt opholdsret i henhold til artikel 20 TEUF?</p> <p>b) Skal artikel 20 TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 7, artikel 24, artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, fortolkes således, at for så vidt som en afledt opholdsret i henhold til artikel 20 TEUF finder anvendelse, bevirker EU-retten, at nationale administrative og retslige myndigheder ligeledes skal anvende EU-retten, når de træffer en afgørelse på udlændingeområdet om en ansøgning om forlængelse af opholdsretten (en ansøgning om national permanent opholdstilladelse i den foreliggende sag), og når de anvender undtagelserne vedrørende den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden som begrundelse for den pågældende afgørelse, samt når de, såfremt det godtgøres, at sådanne hensyn foreligger, undersøger nødvendigheden og proportionaliteten, der begrunder begrænsningen af opholdsretten?</p> <p>2) Skal artikel 20 TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 47 – samt, i det foreliggende tilfælde, chartrets artikel 7 og 24 – fortolkes således, at denne bestemmelse kræver, at en myndighed i en medlemsstat, som af hensyn til den nationale sikkerhed og/eller den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed har truffet afgørelse om inddragelse af en tidligere meddelt opholdstilladelse som fastboende udlænding eller om en ansøgning om forlængelse af opholdsretten, og den specialiserede myndighed, som har fastslået den fortrolige karakter af informationerne, skal sikre, at den berørte tredjelandstatsborger og dennes retlige repræsentant under alle omstændigheder har ret til adgang til i det mindste essensen af de fortrolige eller klassificerede informationer, som den afgørelse, der er truffet af ovennævnte hensyn, støtter sig på, og til at gøre brug af disse informationer i proceduren vedrørende afgørelsen, såfremt den kompetente myndighed har anført, at en sådan videregivelse ville være i strid med hensynet til den nationale sikkerhed?</p> <p>3) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad skal der da, i lyset af chartrets artikel 41 og 47,</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	26.10.23

	<p>præcist forstås ved »essensen« af de fortrolige grunde, som den pågældende afgørelse støtter sig på?</p> <p>4) Skal artikel 20 TEUF, i lyset af chartrets artikel 47, fortolkes således, at den ret i en medlemsstat, der træffer afgørelse om lovligheden af den specialiserede myndigheds udtalelse, der er baseret på en begrundelse om fortrolige eller klassificerede informationer, og af den materielle afgørelse på udlændingeområdet, der er baseret på denne udtalelse, skal have kompetence til at undersøge, om fortroligheden er retmæssig (om den er nødvendig og proportional), og til ved sin egen afgørelse at bestemme, hvis den finder, at fortroligheden er retsstridig, at den berørte og dennes retlige repræsentant skal have adgang til og mulighed for at anvende alle de informationer, der ligger til grund for de administrative myndigheders udtalelse og afgørelse, eller, hvis den finder, at fortroligheden er retmæssig, at bestemme, at den pågældende kan få adgang til og anvende i det mindste essensen af de fortrolige informationer i den udlændingesag, der vedrører den pågældende? M.fl.</p>				
C-610/22	<p>Agos Ducato <u>Spørgsmål:</u> Omfatter udtrykket »[Medlemsstaterne sikrer endvidere,] at de bestemmelser, de fastsætter til gennemførelse af dette direktiv ikke omgås ved den måde aftalerne udformes«, i artikel 14, stk. 2, i direktiv 87/102/EØF kun manglende angivelse af ÅOP i aftalen eller også fejlagtig angivelse heraf i aftalen?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	26.10.23
C-670/22	<p>Staatsanwaltschaft Berlin <u>Spørgsmål:</u> 1. Vedrørende fortolkningen af kriteriet »udstedelsesmyndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra c), i direktiv 2014/41 a) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale, som allerede befinder sig i fuldbyrdesstaten (her Frankrig), udstedes af en ret, hvis den tilgrundliggende bevisindsamling i henhold til udstedelsesstatens (her Tysklands) lovgivning skulle være blevet påbudt af retten i en sammenlignelig indenlandsk sag? b) Gælder dette subsidiært i det mindste i tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten har gennemført den tilgrundliggende foranstaltning på udstedelsesstatens område med det formål at stille de indsamlede oplysninger til rådighed for efterforskningsmyndigheder i udstedelsesstaten med interesse for oplysningerne med henblik på retsforfølgning? c) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale altid udstedes af en ret (eller et uafhængigt organ, som ikke varetager strafferetlig efterforskning) uanset de nationale kompetencebestemmelser i udstedelsesstaten, hvis foranstaltningen vedrører alvorlige indgreb i væsentlige grundlæggende rettigheder? 2. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 a) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med henblik på overføring af oplysninger fra en aflytning af</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	26.10.23

	<p>telekommunikation, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdsstaten (Frankrig) – navnlig trafik- og lokaliseringsdata og optagelser af kommunikationsindhold – hvis den af fuldbyrdsstaten gennemførte aflytning har omfattet samtlige slutbrugere af en kommunikationstjeneste, der med den europæiske efterforskningskendelse anmodes om overføring af oplysninger fra samtlige tilslutninger, som er i brug på udstedelsesstatens område, og der hverken ved vedtagelsen og gennemførelsen af aflytningsforanstaltningen eller ved udstedelsen af den europæiske efterforskningskendelse forelå konkrete holdepunkter for, at disse individuelle brugere havde begået alvorlige strafbare handlinger?</p> <p>b) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en sådan europæisk efterforskningskendelse, hvis integriteten af de oplysninger, der er indsamlet ved aflytningsforanstaltningen, ikke kan kontrolleres som følge af den omfattende hemmeligholdelse, der udøves af myndighederne i fuldbyrdsstaten?</p> <p>3. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41</p> <p>a) Er artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med henblik på overføring af telekommunikationsoplysninger, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdsstaten (Frankrig), hvis den aflytningsforanstaltning i fuldbyrdsstaten, der ligger til grund for indsamlingen af oplysningerne, i henhold til udstedelsesstatens (Tysklands) lovgivning ville have været ulovlig i en sammenlignelig indenlandsk sag?</p> <p>b) Subsidiært: Gælder dette i hvert fald i tilfælde, hvor fuldbyrdsstaten har gennemført aflytningen på udstedelsesstatens område og i dennes interesse?</p> <p>4. Vedrørende fortolkningen af artikel 31, stk. 1 og 3, i direktiv 2014/41, som er i strid med EU-retten, følger umiddelbart af det EU-retlige effektivitetsprincip?</p> <p>M.fl. spg.</p>				
--	---	--	--	--	--